

יום ד', ד' בסיון תשנ"ו (22 במאי)

כ"ס הרב"ע' לסיון, אחר משה רבינו זכ"ל
 ישראל במצב על מצוה קדושה ופרישה מן הא"ש,
 ואמר יטערו גופם ובגדיהם. וינהי צבר ה' ה'ה
 אל משה: **וקדשם היום ואמר וכו' "כ' ביום
 השלישי ירד ה' לעיני כל העם וכו' "**
 רמ"ז זה, ה"ה התורה צריכה להינגן להם בשש
 לסיון שהוא שש' כלבד (יום ו'). אבל משה הוסיף
 מצדו עוד יום אחד קדושה ופרישה, ויאמר אל העם,
"ה' נכונם לשלוש ימים וכו' " - זה"ו, 3 ימים
 של יתנה ובדיצ' ירד ה'.
 והסכים יקב"ה עמו ולא ירדה שכינה על הכר עד
 יום השבת, שהוא ה"ה (באומה לנה) שביצ' בסיון,
 לאחר שלושה ימי פרישה ועוד יום אחד של הקבלה
 לקדמה פרישה (כפי שהוסבר אמת).

נמצא איכא שמפי הקב"ה (הקב"ה) נאמרו שלושה
 ימי הקבלה ונדלו ארבעה. וכן נאמרו רק שני ימי
 פרישה ונדלו שלושה. יום מתן תורה לעמו זה"ו
 בשש' בסיון לא היה אלא בשביצ' בסיון.

ואולם, לדורות נקבצ' התג של מתן תורה בשש' בסיון
 כל שנה, כדבר ה' שהיה משה גמילה - כלומר שלושה
 ימי הקבלה ופרישה, ולא 4.
**זכר נוהגים לשלש ימים האמתים שספ' אה
 השלשום כפר פוסקים זה מנהגי ימי ה' פירי ומסגפין
 בהם וצוים שמח נשואים.**
 יום נעים!
 היום 48 ימים להם 6 שבועות ולשם ימים לעד.